

Nr 193.

Av herr **Laurén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 45, med förslag till förordning med särskilda bestämmelser om avdrag m. m. vid 1922 års taxering till beviljning av inkomst.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 45 den 3 dennes föreslås, att de bestämmelser, som gällde vid 1921 års taxering till beviljning, i huvudsak skola tillämpas även under år 1922.

De många och grava anmärkningar, som förlidet år riktades mot dessa bestämmelser i vad de gällde föräldrars taxering för barns inkomst, hava varit föremål för prövning utan att en tillfredsställande lösning, gående ut på borttagandet av de största orättvisorna, synes hava nåtts. Visserligen förefalla dessa orättvisor ej stora, att döma efter exemplet å sid. 14—15 i den kungl. propositionen, men om man flyttar exemplet till de dyrare orterna bli de mera i ögonen fallande. I Ortsgrupp IV t. ex. med en uttaxering av 10 kr. pr 100 kr:s inkomst blir skatten, som en far får erlægga för ett barn under 21 år, vilket tjänat 660 kr., ej mindre än 44 kronor, under det att den stannar vid 1 krona om barnets inkomst uppgått till 670 kr. Icke underligt då om folk i allmänhet kommer att deklarerera högre inkomst — för att få lägre skatt. Och så, som slutmeningen i deklaraionsformuläret är avfattad, torde detta ej heller medföra något juridiskt ansvar.

Ett sätt att i någon mån utjämna dessa orättvisor och förekomma deklarerering av obefintliga inkomster är att utsträcka den bestämmelsen i beviljningsförordningen, att 200 kronor av hustrus inkomst av arbetsanställning eller tjänst samt av rörelse eller yrke skola vara skattefria, att gälla även de barn under 21 år, för vilka föräldrarna skola erlægga

skatt. Minsta oredan vid avdragen skulle också vållas av en sådan utsträckning. Visserligen kan mot detta förslag anmärkas, att principen om barnbeskattningen förryckes, men då denna princip, ny sedan förra året, smakar bra mycket av småsnålhet, torde ingen skada åstadkommas genom en rubbning av detta slag.

Jag hemställer därför vördsamt,

att riksdagen måtte besluta, att i gällande förordning angående beviljning av fast egendom samt av inkomst till sista stycket i 8 §, 1 mom., skall tilläggas orden: »Enahanda bestämmelse gäller även barn under 21 år, som ej självt taxeras till inkomst enligt denna förordning.»

Stockholm den 14 februari 1922.

Erik Laurén.
